

ΗΕΡΟΔΙΚΟΥ (Epigrammata irrisoria, 25)

Φεύγετ' Ἀριστάρχειοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
<τὸ σφίν,> καὶ <σφῶϊν,> καὶ τὸ <μίν,> ἦδὲ τὸ <νίν.>

5 Τοῦθ' ὑμῖν εἶη, δυσπέμφελοι· Ἡροδίκῳ δὲ
Ἑλλάς ἀεὶ μίμνοι, καὶ θεόπαις Βαβυλῶν.

ΦΑΛΛΙΚΟΥ (A.P. 13, 27)

Φῶκος ἐπὶ ξείνῃ μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ μέλαινα
νεῦς οὐχ ὑπεξήνεικεν οὐδ' ἐδέξατο·
ἀλλὰ κατ' Αἰγαίοιο πολὺν βυθὸν ὤχετο πόντου
βίη Νότου πρήσαντος ἐσχάτην ἄλα.

5 τύμβου δ' ἐν πατέρων κενεοῦ λάχεν, ὃν πέρι Προμηθῆς
μήτηρ, λυγρῆ ὄρνιθι πότμον εἰκέλη,
αἰαῖ, κωκύει τὸν ἐὸν γόνον ἤματα πάντα,
λέγουσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

ΑΝΥΤΗΣ (A.P. 6, 123)

Ἔσταθι τᾶδε, κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων·
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρειον δόμον ἡμένα αἰπὺν Ἀθάνας,
ἄγγελλ' ἀνορέαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

ΑΝΥΤΗΣ (A.P. 7, 486)

Πολλάκι τῶδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινῶ
μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἧ πρὸ γάμοιο
γλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

ΑΝΥΤΗΣ (Α.Ρ. 16, 291)

Φριξοκόμα τόδε Πανὶ καὶ ἀυλίᾳσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος·
οὔνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

5 Υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάση
καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς αἶδιον,
καὶ τάσδ' ἀντιθέω ψυχῇ γεννήσαιο κούρας
δισσᾶς ἐκ στήθεων γραψάμενος σελίδας·
ὑμεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσεῖος πολὺπλαγκτον,
10 ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

Τίς ποθ' ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας
ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
οὐκ ὄνομ' εὐρίσκω σαφές, οὐ πόλιν. Οὐράνιε Ζεῦ,
μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν Ὅμηρος ἔχει;

15 Ποίας ἀστὸν Ὅμηρον ἀναγραφώμεθα πάτρης
κεῖνον, ἐφ' ὃν πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις;
ἢ τὸ μὲν ἐστὶν ἄγνωστον, ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἦρως
ταῖς Μούσαις ἔλιπεν πατρίδα καὶ γενεήν.

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ὅμηρον,
20 οὐ Κολοφῶν τρυφερῆς ἄστρον Ἰηονίης,
οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος εὐσπορος, οὐ Κύπρος ἀγνή,
οὐ νῆσος κρاناὴ Λαρτιάδαο πάτρη,
οὐκ Ἄργος Δαναοῖο κυκλωπεΐη τε Μυκίγη,
οὐδὲ τὸ Κεκροπιδῶν ἄστυ παλαιογόνων.

25 οὐ γὰρ ἔφθονος ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἐ Μοῦσαι
πέμψαν, ἴν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

ΑΝΥΤΗΣ (Α.Ρ. 7, 202)

Οὐκέτι μ' ὥς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσω
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς ὄρθριος ἐγρόμενος·
ἢ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνουχα.

ΑΝΥΤΗΣ (A.P. 7, 215)

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεῶς περικαλλέα χεῖλη
ποιφυξῶ τὰμᾶ τερπόμενος προτομᾶ·
5 ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὥσ' ἐπὶ χέρσον,
κεῖμαι δὲ † ῥαδινᾶν τάνδε παρ' ἠίονα.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ (A.P. 5, 170)

Ἄδιον οὐδὲν ἔρωτος· ἅ δ' ὄλβια, δεύτερα πάντα
ἐστίν· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσσα καὶ τὸ μέλι.
τοῦτο λέγει Νοσσίς· τίνα δ' ἅ Κύπρις οὐκ ἐφίλησεν,
οὐκ οἶδεν τήνα γ', ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ (A.P. 9, 332)

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν ἰδώμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῶ δαιδαλόεν τελέθει.
εἷσατό μιν Πολυαρχὶς ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ (A.P. 7, 718)

ᾧ ξεῖν', εἰ τὴ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν
τᾶν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσόμενος,
εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φίλαν τήνα τε Λοκρὶς γᾶ
τίκτε μ' ἴσαν χῶς μοι τοῦνομα Νοσσίς, ἴθι.

ΝΙΚΙΟΥ (A.P. 7, 200)

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεῖς
τέρψομ' ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἰεὶς πτερύγων·
χεῖρα γὰρ εἰς ἄρεᾶν παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
μάρψεν ἐπὶ χλωρῶν ἐζόμενον πετάλων.

ΝΙΚΙΟΥ (A.P. 9, 564)

Αϊόλον ἱμεροθαλῆς ἔαρ φαίνουσα, μέλισσα
ξουθά, ἐφ' ὠραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
χῶρον ἐφ' ἠδύπνοον πωτωμένα, ἔργα τίθει σύ,
ὄφρα τεὸς πλήθη κηροπαγῆς θάλαμος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ (A.P. 6, 202)

Εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν
Ἄθλις παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν,
ἐκ τόκου, ὦ Λητωί, βαρυνομένης ὅτι νηδὺν
ζωὸν ἀπ' ὠδίνων λύσαιο τῆσδε βρέφος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ (A.P. 9, 329)

Νύμφαι ἐφυδριάδες, Δώρου γένος, ἀρδεύοιτε
τοῦτον Τιμοκλέους κᾶπον ἐπεσσύμεναι·
καὶ γὰρ Τιμοκλῆς ὕμνιν, κόραι, αἰὲν ὁ καπεὺς
κάπων ἐκ τούτων ὤρια δωροφορεῖ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ (A.P. 6, 205)

Τέκτονος ἄρμενα ταῦτα Λεοντίχου· αἶ τε Χαρακταὶ
ῥῖναι καὶ κάλων οἱ ταχινοὶ βορέες,
στάθμαι καὶ μιλεῖα καὶ αἰ σχεδὸν ἀμφιπλῆγες
σφῦραι καὶ μίλτω φυρόμενοι κανόνες
5 αἶ τ' ἀρίδες ξυστήρ τε καὶ ἐστελεωμένος οὔτος
ἐμβριθῆς, τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκος,
τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκήεντα τέρετρα
καὶ γόμφων οὔτοι τοὶ πίσυρες τορέες
ἀμφίξουν τε σκέπαρνον· ἄ δὴ χαριεργῶ Ἀθάνᾳ
10 ἀνήρ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ (A.P. 7, 652)

Ἦχῆεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος οὕτως
πλώνοντ' οὐ πολλῆ νηὶ Τελευταγόρην
ἄγρια χειμήνασα καταπρηνώσαο πόντῳ
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
5 χῶ μὲν που καύηξιν ἢ ἰχθυβόροις λαρίδεσσιν
τεθρήνητ' ἄπνους εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῶ·
Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνου κεκλαυμένον ἀθρῶν
τύμβον δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ (A.P. 7, 654)

Αἰεὶ ληισταὶ καὶ ἀλιφθόροι οὐδὲ δίκαιοι
Κρηῆτες. τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὡς καὶ ἐμὲ πλώνοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ
Κρηταιεῖς ὥσαν Τιμόλυτον καθ' ἄλδος
5 δείλαιον. κήγῳ μὲν ἀλιζώοις λαρίδεσσι
κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὑπο Τιμόλυτος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ (A.P. 7, 198)

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὐδέος, ὧ παροδίτα,
λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,
αἰνοίης, ὦνθρωπε, Φιλαινίδα· τὴν γὰρ ἀοιδὸν
ἀκρίδα, τὴν εὔσαν τὸ πρὶν ἀκανθοβάτιν,
5 διπλοῦς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο, τὴν καλαμίτιν,
καὶ θρέψ' ὑμνιδίῳ χηραμένην πατάγῳ·
καί μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο, τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τῶλίγον ὠρθωσεν σᾶμα πολυστροφίης

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ (A.P. 6, 300)

Λαθρίη, ἔκ πλάνιος ταύτην χάριν ἔκ τε πενέστεω
κῆξ ὀλιγησιπύου δέξο Λεωνίδεω,
ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαίην
καὶ τοῦτο γλωρὸν σῦκον ἀποκράδιον
5 κεύοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα πεντάρρωγον,
πότνια, καὶ σπονδῆν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.
ἦν δέ μ' ἔθ', ὡς ἔκ νούσου ἀνειρύσω, ὧδε καὶ ἐχθρῆς
ἔκ πενίης ῥύση, δέξο χιμαιροθύτην.

Fuentes:
Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3, E. COUGNY, ed., París, Didot, 1890.

Anthologia Graeca, 4 vols., 2a. ed., H. BECKBY, ed., Múnic, Heimeran, 1-2:1965; 3-4:1968.